

Milton og Den Magiske Eliksir

Forfatter M. D. Stromfeldt | Illustrator Lykke B. Jørgin

Hej! Mit navn er Milton og jeg er en nysgerrig skov-kanin. Jeg elsker at tage på eventyr ude i verden. Jeg bor i den fortryllede skov i min hyggelige hule.

I hulen har jeg har et magisk verdenskort. Når jeg tager et hovedspring ind i kortet, kan jeg rejse lige, hvorhen jeg vil. Desværre har jeg ikke kunnet rejse længe, fordi der lige nu er en smitsom coronavirus, der gør mange mennesker i hele verden syge. Tiden med corona har lært mig at vaske hænder rigtig grundigt, at nyse i mit ærme og at holde afstand til andre.

Mens den fortryllede skov har været lukket ned, har jeg været rigtig meget sammen med mine to bedste venner Amanda og Conrad. Det er fordi, at vi kun må være sammen med få venner for ikke at smitte hinanden.

Amanda er en sommerfugl. Hun er altid i godt humør og hendes smil fylder hele ansigtet. Amanda elsker sommerens sol og varme og alle de lege, som vi leger sammen udenfor. Når Amanda bliver ivrig, begynder hendes vinger at summe.

Conrad er et meget klogt pindsvin. Han elsker at læse bøger. Når Conrad bliver ivrig over at lære noget nyt, begynder hans snude at vibrere. Han tænker sig altid godt om, inden han gør noget.

Der var musestille i den fortryllede skov. De fleste dyr sov godt og trygt inde i deres huler eller oppe i deres reder. Nattehimlen så nærmest magisk ud med alle de lysende stjerner. Der var ingen af os, der kunne sove. Derfor havde vi pakket os godt ind i tæpper og var gået udenfor for at kigge på stjernerne. Conrad fortalte os, at hvis vi var heldige, så kunne vi måske se et stjernes kud. Når man ser sådan ét, så må man ønske sig lige, hvad man vil.

Pludselig fløj et stjernes kud hen over himlen. Det så helt eventyragtigt ud. Jeg var ret sikker på, at vi alle tre ønskede det samme. Nemlig, at corona ville forsvinde og at det hele snart ville blive godt igen. Så vi kan være sammen med vores familier og venner igen og give hinanden kram. Og vi kan komme tilbage i skole. Pludselig udbrød Conrad: "Jeg har gode nyheder om corona. Vil I høre dem?" Amanda og jeg kiggede overrasket på hinanden og spurgte nysgerrigt: "Gode corona-nyheder?"

Med storvibrerende snudetip fortalte Conrad, at der nu er opfundet vacciner mod corona. "Kan I huske, at jeg har fortalt jer, at når man ser coronavirussen i et mikroskop, så ser det ud som om, at den har en masse små kongekroner på? Nu kan corona godt begynde at pakke sine kongekroner sammen og forsvinde. For der er nogle rigtig dygtige mennesker, der har opfundet coronavacciner. Så nu kan vi blive vaccineret." "Hvad er en vac-ci-ne for noget?" spurgte Amanda nysgerrigt.

Conrads snudetip vibrerede så meget, at selv piggene på hans krop rystede. Conrad var superivrig for at lære os om vacciner. Vi skyndte os ind i hulen, hvor Amanda satte sig på sin yndlingsplads på roden under loftet. Jeg satte mig spændt på den ene af de to træstubbe, som står i midten af hulen. Jeg kunne mærke, at mine sæbebobler i maven begyndte at danse rundt. Vi var klar til at lære om vacciner og hvorfor det er en god corona-nyhed.

Milton ATW

"Nu skal I bare høre," sagde Conrad begejstret. "Når en virus kommer ind i vores krop, så undersøger vores im-mun-forsvar om den er farlig. "Hvad er im-mun-forsvar for noget?" spurgte jeg med store øjne. Conrad smilede og forklarede, at vores im-mun-forsvar er kroppens supervagtmester. Vagtmesteren har mange forskellige hjælpere. Nogle af dem hedder forsvars-hjælpere. De holder øje med, om der kommer en fremmed virus eller bakterie ind, som kan gøre os syge.

Faktisk er im-mun-forsvarets hjælpere ret seje. Du har måske hørt de voksne kalde dem for forsvars-celler. Conrad forklarede, at når forsvars-hjælperne opdager en fremmed virus i vores krop, så spiser de virussen. Hvis de har set virussen før, kan de faktisk også skyde den. "Whau!" udbrød jeg. "Hvordan kan de det? Hvad skyder de den med?"

Conrad fortalte os, at vores im-mun-forsvar også har nogle huske-hjælpere – altså nogle huske-celler. Når de ser en virus første gang, så skriver de alt ned om den. Så de kan huske virussen. Hvis den kommer igen, så ved huske-hjælperne lige præcis, hvilket våben forsvars-hjælperne skal bruge for at bekæmpe virussen, så vi ikke bliver syge. Det de skyder med, kalder man for antistoffer. Det er altså supersmart og mega sejt det der im-mun-forsvar.

Conrad fortalte smilende, at vi faktisk kan hjælpe kroppen ved at give den en vaccine. Når for eksempel corona-vaccinen kommer ind i kroppen, så opdager vores im-mun-forsvar den. Og vupti, så tilkalder im-mun-forsvaret sine forsvars- og huske-hjælpere. Inden vi når at blive syge, så har huske-hjælperne lavet et sejt antistof-våben. Det kan forsvars-hjælperne bruge til at bekæmpe corona. Skulle corona-bandit-virussen komme igen, så er de mange forsvars-hjælpere klar med deres seje corona-våben.

“Det er jo sådan en slags magisk eliksir?” udbød jeg.” Men hvordan får man sådan en vaccine,” spurgte Amanda lidt forsigtigt. Conrad svarede, at det er en læge eller en sygeplejerske, som sprøjter vaccinen ind i armen på os. Man bruger en sprøjte med en lille bitte nål på. Det giver et lille prik i huden. Men det er ikke noget, man kan mærke ret lang tid. Amanda så ikke helt begejstret ud. Conrad prøvede at sluge et gab. Det gik ikke særlig godt.

Vi blev enige om at gå i seng og sove. Conrad lovede, at han ville fortælle mere om, hvordan vi kunne slippe af med corona-bandit-virussen. Men først skulle han have noget søvn. Lige inden Amanda faldt i søvn, mumlede hun, at hun altså også skulle høre lidt mere om den der vaccine-sprøjte. Conrad forsikrede hende om, at der ikke var noget at være bange for. Amanda smilede ned til Conrad og sagde, at hun følte sig allerede mere tryk. Hun faldt i søvn med et bredt smil, der fyldte hele ansigtet.

Dagen efter gik vi en tur i den fortryllede skov. Der var forår i luften. På gåturen fortalte Conrad, at selv om der er opfundet flere coronavacciner, så skal vi stadig holde fast i de 3 gode råd: **1) Vaske eller spritte hænder af 2) Nyse i ærmet 3) Holde afstand**, hver gang vi har været på toilettet - før og efter vi skal spise - hvis vi kommer til at hoste eller nyse i vores hænder - når vi pudser vores næser - når vi hjælper hinanden med at lave mad og hver gang vi har været udenfor og lege. Og vi skal huske at vaske vores hænder i mindst 20 sekunder.

Pludselig kom Amanda i tanke om vores vaske-hænder-sang. Vi begyndte at synge den, mens vi gik videre. Vi sang den så højt, vi kunne. Flere dyr kiggede frem fra træerne og buskene. Og nogle af vores venner havde også hørt os synge. De var løbet hen og stod med god afstand til os, mens de skrålede med på sangen. Vi lavede de forskellige vaskebevægelser med vores hænder samtidig med, at vi sang. Det var supersjovt.

Melodi: Mester Jakob

1. Kære sæbe, kære sæbe

2. Vask min hånd, vask min hånd

5. Kære sæbe, kære sæbe

6. Vask min hånd, vask min hånd

3. Gnide, gnutte, skrubbe –
gnide, gnutte, skrubbe

4. Syng igen, syng igen

7. Gnide, gnutte, skrubbe –
gnide, gnutte, skrubbe

8. Skyl og tør, skyl og tør

Milton ATW

Da vi var færdige med at synge vores vaske-hænder-sang, legede vi vores yndlingsafstandsleg med vores venner. Den hedder 'Stop-Corona-Spejl-Legen'. I legen efterlignede vi hinandens bevægelser ligesom i et spejl. Inden vi alle sammen gik videre, sprittede vi vores hænder af. Vores ven ræven Dan tog en lille tube op af lommen med creme i. Amanda spurgte Dan, hvorfor han brugte creme til sine hænder. Dan fortalte, at hans hænder var blevet lidt røde og tørre af at bruge hånd-sprit. Og derfor var en god idé at smøre dem med creme.

Vi vinkede farvel til alle vores venner og gik længere ind i den fortryllede skov. Conrad fortalte, at han gerne ville vise os noget. Vi gik hen mod den store lysning i skoven. Han var meget hemmelighedsfuld og selvom både Amanda og jeg prøvede at lokke ud af ham, hvorfor vi lige skulle hen til lysningen, så grinede ham bare uden at svare.

Træernes nyudsprungne, lysegrønne grene svajede fra side til side i den milde, friske forårvind. De var vågnet op fra deres lange vintersøvn. Træerne vinkede til os og smilede, da vi gik forbi dem. Det var som om, at jeg kunne høre dem hviske: "Alt skal nok blive godt igen!"

Der kom et kæmpe suk fra Amanda og hun spurgte Conrad, om den der vaccine kunne få corona-bandit-virussen til at pakke sine kongekroner sammen og forsvinde.

Conrad fortalte, at hvis mange bliver vaccineret mod corona-bandit-virussen, så kan vi godt få den til at forsvinde. Fordi hvis mange er vaccineret, så har virussen ikke noget sted at bo. Når bandit-virussen bliver hjemløs, så kan den ikke smitte nye mennesker. Og til sidst vil den pakke sine kongekroner sammen og forsvinde. Amanda smilede og udbød i jubel: "Så kan vi være sammen med vores familier og venner igen. Vi kan give hinanden kram igen. Og vi kan komme tilbage i skole."

Jeg glæder mig til at give min bedstefar et kram igen. Jeg kan godt mærke, at jeg ligesom er blevet sådan lidt kramme-sulten. Amanda begyndte at fnise og spurgte, hvad kramme-sulten betød. Jeg forklarede, at man er kramme-sulten, hvis man for eksempel savner at kramme andre.

Fremme ved lysningen slog Conrad armene ud og sagde: "Ta da! Her kan vi stoppe din kramme-sult, Milton!" Amanda og jeg kiggede overrasket på hinanden, da vi opdagede, at der var fyldt med dyr i lysningen.

Conrad fortalte, at alle dyrene var mødt op for at blive vaccineret mod corona-bandit-virusen. Dr. Stork og hans datter, som også er læge, var i fuld gang med at vaccinere de mange dyr. De fik hjælp af andre læger og sygeplejersker, der var kommet fra nær og fjern.

Med hinanden i hånden gik vi alle tre hen og stillede os i køen. Mine sæbebobler i maven var helt stille. Det var som om, at de legede stop-dans.

Det blev hurtigt vores tur til at blive vaccineret. Amanda havde sagt, at hun gerne ville være den første. Hun ville vise os, at hun er en sej sommerfugl. Vi havde aftalt, at Conrad skulle stå på den ene side af Amanda og jeg skulle stå på den anden side. Vi skulle begge holde hende i hånden. Da dr. Stork kom hen til Amanda, smilede hun til ham og sagde, at hun var klar. Dr. Stork nikkede venligt til os og bad Amanda om at sætte sig ned på stolen. Han fortalte, at der ikke var noget at være bange for og at det kun var et lille bitte hurtigt prik i huden.

Med lidt svedige håndflader holdt vi hinanden i hænderne. Vi trak alle sammen vejret dybt. Amanda kiggede op på dr. Stork: "Hvor lang tid tager det?" Dr. Stork smilede og fortalte, at han skam var færdig med at vaccinere. Hun så overrasket ud: "Jamen, jeg mærkede jo næsten ikke noget – det gjorde slet ikke ondt." Conrad trak vejret helt ned i maven af lettelse. Jeg kunne mærke, at mine sæbebobler igen begyndte at danse lystigt i min mave. Den håbefulde varme strømmede gennem min kaninkrop. Amanda hoppede af glæde, mens hun sagde: "Alt skal nok blive godt igen!"

HUSK

de 3 gode råd

1.

VASK ELLER SPRIT
HÆNDER AF

2.

NYS I
ÆRMET

3.

HOLD
AFSTAND

Find ud af hvordan Milton lærer de 3 gode råd og meget mere i 'Milton og den usynlige coronavirus'

Milton og Den Magiske Elixir

Copyright © 2021 Milton ATW ApS

All right reserved

Tekst: M. D. Stromfeldt

Illustrationer: Lykke B. Jørgin

Grafisk Design: ADATO

Tryk: Toptryk Grafisk

2. udgave, 1. oplag

Trykt i Danmark, 2021

ISBN: 978-3-96541-048-0

www.miltonatw.dk

Andre bøger i serien:

Mit navn er Milton! ISBN: 978-3-96541-000-8

Milton og de magiske lilla ris. ISBN: 978-3-96541-016-9

Milton og den smarte myre. ISBN: 978-3-96541-038-1

Milton og den seje grønne energi. ISBN: 978-3-96541-017-6

Milton og de super stærke venskaber. ISBN: 978-3-96541-031-2

Milton og de 17 verdensmålsrejser. ISBN: 978-3-96541-041-1

En stor tak for sundhedsfaglig sparring til: Professor i medicinsk mikrobiologi på RUC Karen Angeliki Krogfelt.

Gengivelse af denne bog eller dele af den er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Dog er det tilladt at bringe et kort uddrag i omtale eller anmeldelser.

Milton ATW

I 'Milton og Den Magiske Elixir' lærer Conrad os om vacciner og om vores fantastiske immunsystem. Vi møder nogle superseje immun-system-hjælpere, der hedder forsvarshjælpere og huske-hjælpere. Conrad fortæller om, hvordan man bliver vaccineret. Amanda viser stolt alle de andre dyr i den fortryllede skov, hvor sej en sommerfugl hun er. De tre venner sætter forsvars- og huske-hjælperne i arbejde. I fællesskab får de bandit-virussen til at pakke sine kongekroner sammen og rejse væk.

De tre venner er enige om, at med Den Magiske Elixir, så skal det hele nok blive godt igen. Coronavirussen vil forsvinde og livet vil igen være, som vi kender det. Indtil da skal vi huske at følge de 3 enkle gode råd, passe på hinanden og hjælpe hinanden til at have det godt.

www.facebook.com/miltonatw

@MiltonATW

ISBN 978-3-96541-048-0

9 783965 410480 >